

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Шматоваленко Павло Борисович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) положень пункту 1 частини шостої статті 19 та пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV, якими передбачено:

– „б. Для цілей цього Кодексу малозначними справами є:

1) справи, у яких ціна позову не перевищує ста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб;“ (пункт 1 частини шостої статті 19);

– „3. Не підлягають касаційному оскарженню:

„2) судові рішення у малозначних справах та у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, крім випадків, якщо:

а) касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики;

б) особа, яка подає касаційну скаргу, відповідно до цього Кодексу позбавлена можливості спростувати обставини, встановлені оскарженим судовим рішенням, при розгляді іншої справи;

в) справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу;

г) суд першої інстанції відніс справу до категорії малозначних помилково“ (пункт 2 частини третьої статті 389).

Автор клопотання вважає, що оспорювані положення не відповідають вимогам статей 3, 8, 22, частини першої статті 64, частини першої статті 129, частини першої статті 152 Конституції України та суперечать таким основним засадам судочинства, як рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом; розумні строки розгляду справи судом; забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення (пункти 1, 7, 8 частини другої статті 129 Конституції України).